

Sovebestemmelser, som den indeholder. Uden at gaa ind paa Udvalgets Forhandlinger skal jeg blot fremhæve, at, dengang dette Udvalg nedfattes, havde den Side, hvortil jeg hører, kun 4 Stemmer af 9, og hvorledes vil man da tro, at det skulde gaa til, at dette Udvalg, hvori det ærede Medlem havde Sæde, og hvori der var flere Medlemmer, som nu ikke ere Medlemmer af Rigsdagen — jeg vil nævne Redaktør Nimestad og Capitain Nyholm, — og som kunde have valgt sin Ordfører, som det vilde, netop valgte mig, hvis jeg ikke var den, der i Loven havde nedlagt de Grundtræk, hvorom man samlede. Naar saa den ærede Raler sagde, at jeg var med til at forkaste den udarbejdede Lov, saa maa jeg gjentagde i Grindringen, at det var, fordi han og hans Meningsfæller netop stemte mod de af mig i Udvalget opstillede Forslag, med Hensyn til hvilke jeg dog var berettiget til at gjøre Forbring paa deres Bistand, fordi jeg kun var gaaet med under den Betingelse, at de af mig stillede Betingelser bleve redelig opfyldte, og efter at jeg for mit Vedkommende havde gjort mit og havde udarbejdet Betænkningen. Jeg skal oplyse, at jeg brugte den næste Nat til at faae Loven udarbejdet saaledes, som jeg i Udvalget havde opstillet den, med Tilspølse af de Bestemmelser, som de, der skulde have støttet mig i Sagen, havde været med til at udstemme Dagen i Forveien, og i den Form omændret, gennem mange Skær er det, at Loven kom til at foreligge; men der er ikke en eneste Bestemmelse i den, uden at den i Udvalget først er fremkommen efter Initiativ fra mig. Efter at jeg har sagt dette, skal jeg villig tilføje, at den Mand i Udvalget, der paa den mest praktiske og dygtige Maade søgte at bringe disse mine Tanker i en saa god og brugbar Form og Skikkelse som muligt, netop var det ærede Medlem, — den Ros vil jeg yde ham, — og den Mand, som i Vedømmelsesudvalget, som det var bestemt skulde nedfattes, har været med til at sætte de mest praktiske rigtige Grundsætninger igjennem, det er ogsaa det ærede Medlem, dette skal jeg indrømme, og jeg vilde ønske . . .

Formanden: Det ærede Medlem lægger vist ikke Mærke til, at han fjerner sig mere og mere fra Sagen, idet disse Forhold om det ærede Medlems Deltagelse i Theateragen paa tidligere Stadier ikke direkte staar i Forbindelse med det foreliggende Forslag om Lov til Tillægsbevilling. Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Sable: Dernæst krævede det ærede Medlem en Dplysning af mig — det var netop derfor, jeg udtalte mig saaledes — om, hvem jeg mente med et bestemt Medlem, som jeg hentydede til. Jeg har erklæret, at jeg ikke vil komme

frem med dette nu, Tiden er ikke til at fremkomme dermed, men Balget af Medlemmerne i Kommissionen skyldes Ministeren, det var sat ind i Loven . . . (Bille: Vedømmelsesudvalget eller Kommissionen?) Jeg siger: Vedømmelsesudvalget var foreskrevet i Loven, og det var overladt til Ministeren at vælge disse Mænd. Naar Ministeren saa kommer og klager over, at Vedømmelsesudvalget havde indstillet en Plan, som var uigjennemførlig, fordi den var for dyr . . . (Hall: Det har jeg aldrig nogensinde klaget over!) So, det har Ministeren ogsaa klaget over, og det ærede Medlem, som først havde Ordet (Schjørring), talte netop om, at de andre Konkurrenter kunde føle sig brøstholdne, fordi Ministeriet slet ikke havde antaget Planen i den Skikkelse, hvori den kom fra Vedømmelsesudvalget. Dette har det ærede Medlem sagt tydeligt nok, og deri giver jeg ham fuldstændig Ret. Men naar det er saaledes, saa siger jeg, at den Minister, som havde i sin Haand at vælge disse Medlemmer ifølge en Lov, i hvis Affattelse han ikke havde nogen Del, maatte søge saavidt muligt at komme overens om den heldigste Maade at faae Loven igjennem paa, og han maa ikke komme og klage over, at Planen var saa dyr, at man ikke kunde udføre den for de bevilgede Penge. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Bille: Det ærede Medlem, som nu talte, kom igjen til at sammenblende Kommissionen og Vedømmelsesudvalget, saa at man ikke ret vidste, hvor han var henne, og da han saa omsider var bragt paa ret Kjøb og havde udfundet, at det var Vedømmelsesudvalget, han vilde tale om, saa glemte han at give den Dplysning, jeg havde bedt ham om, nemlig hvad det er for Kræfter i Vedømmelsesudvalget, som have Ansvar for, at der blev valgt, som han kaldte det, en „dyr“ Plan. Forholdet er nemlig, som det er tilfredsellig oplyst i de trykte Mærkninger, dette, at ingen af de indsendte Planer forudsatte, at der skulde anvendes flere Penge, end der var bevilget; deri vare alle Planer og Overflaget enige, og de havde vistnok allesammen ment det ærligt; men det er ligesaa sikkert, at hvilken af samtlige Planer der end var bleven valgt, vilde, naar man i 1871 eller 1872 var begyndt at bygge efter en af disse Planer, Mæret 1875 dog have viist meget betydelig Overskridelse. Det er ikke muligt at sige, om man ved at vælge nogen anden Plan vilde være kommen til en mindre Overskridelse; men hvad der er let at sige — thi dertil har man Dataerne liggende for sig — det er, at man ikke ved at vælge nogen anden Plan vilde have faaet et saa smukt, godt og hensigtsmæssigt Theater som det, vi nu have, maaske et, som var hensigtsmæssigere i nogle Enkeltheder, men mindre smukt og mindre tiltalende; maaske et, der var mere økonomisk i